

Az átélhetőség kérdése a fanfictionökben – A második személyű elbeszélés nyújtotta lehetőségek

Mezriczky Kitti - 2016. 11. 30.

Bevezetés

A fanfiction témáján belül pedig azt vizsgálom, milyen különböző elbeszélési módok jelennek meg ebben a műfajban, különös tekintettel a második személyű elbeszélés, azaz a Reader Insert szerepére. Kíváncsi voltam kialakulásának okára, arra, hogy miben tud mást nyújtani az olvasóknak és szerzőknek, mint a klasszikusabbnak számító első vagy harmadik személyű narráció, illetve igyekeztem feltárni az esetlegesen felmerülő nehézségeket. Továbbá megvizsgáltam, a Reader Insert megkönnyíti-e az olvasó számára saját magának a történetbe való behelyezését, és ha igen, vajon ez lehet-e az oka népszerűségének. Mindezekhez először bemutatom a fanfiction műfaját és a különböző lehetséges elbeszélési módokat, majd ismertetem a kutatásomat és annak eredményeit, végül pedig összegzem a leírtakat.

A fanfiction

A fanfiction egy könyvhöz, sorozathoz vagy filmhez írt rajongói történet, egyes esetekben kitalált szereplők helyett előfordul, hogy valós személyekről szólnak, ezeket real person fanfictionnek hívjuk. Maga az elnevezés a *fan* 'rajongó' és *fiction* 'történet' szavakból álló összetétel, ezen kívül pedig a *fanfic*, *fic*, *ff* és *fici* megnevezésekkel találkozhatunk.

Azt, hogy a fanfiction pontosan honnan és mikor indult, nehéz volna meghatározni. Az azonban talán kijelenthető, hogy az interneten napjainkban tapasztalható mértékű elterjedése a Harry Potter könyvek és filmek megjelenéséhez köthető. Ezzel természetesen nem azt állítom, hogy J. K. Rowling könyvsorozata előtt nem születtek fanfictionok, még csak azt sem, hogy ez a műfaj nem lett volna népszerű egy bizonyos olvasói közegben, az viszont meglehetősen biztonsággal kijelenthető, hogy korunk egyik legnagyobb szenzációjának számító és óriási rajongótáborral körülvett történetének szerepe volt a fanfiction szélesebb körű elterjedésében. Harry kalandjaiért idősek és fiatalok, felnőttek

és gyerekek is rajongtak és rajonganak ma is, és közülük sokan érezték megihletve magukat a könyvek által.

A fanfiction lényege, hogy kölcsönvehetjük kedvenc szereplőinket és saját magunk által megálmodott kalandokra küldhetjük őket. Új, eredeti karaktereket alkothatunk a már jól ismert világba, a könyvekből, filmekből esetlegesen kimaradt háttérsztorikat mesélhetünk el, előzményeken vagy esetleg folytatásokon törhetjük a fejünket, hiszen melyik rajongó ne lenne kíváncsi, vajon mi lehetett Harry, Ron, Hermione, Draco és a többi szereplő sorsa a roxfordi csata másnapja és a 19 évvel később játszódó epilógus között? Nem egy rajongó fantáziája kapott szárnyra és törekedett arra, hogy elmesélje, vajon hogyan telhettek James Potter – Harry édesapja – és barátai roxfordos évei. Vajon mi történt Harry gyermekeivel, a következő generációval, amelynek tagjai közül néhányat az epilógusban megismertünk, néhányról az író interjúkat és egyéb lehetőségeket kihasználva osztott meg információkat lelkes olvasóival? Ezek mind olyan kérdések, melyekre a fanfiction műfajában alkotó szerzők válaszolni próbálnak.

Az említetteken kívül természetesen ott vannak az igen nagy népszerűségnek örvendő szerelmi témájú írások, melyek talán a műfaj legismertebb darabjai a közösségen kívül. Azonban ezek között sem csupán olyan középszerű, gyenge helyesírású tucatdarabokat találunk, melyeket megszámlálhatatlan alkalommal megírtak már korábban. A fanfictionok nem csak arra szolgálnak, hogy írójuk kedvenc szereplőit – gyakran indokolatlanul – összeboronálja. A műfaj nem minden írása születik csak azért, hogy a szerző kiélhesse az iránti vágyát, hogy imádott karakterét együtt lássa egy általa megalkotott szereplővel – akinek mind külső, mind belső tulajdonságai feltűnően hasonlítanak megalkotójáéhoz –, az elengedhetetlen erotikus jelenettel fűszerezve, ahogyan ezt sokan gondolják. A leggyakoribbnak számító, szerelmet

tematizáló fanficek között szép számmal találunk igényesen megalkotott, választékos helyesírással és kivételes mesélési érzékkel megírt darabokat, amelyek gyakran olyan problémákat vetnek fel és járnak körül kedvenc karaktereink segítségével, amelyek szépirodalmi szerzőinket is foglalkoztatták. Ilyen például – nem feltétlenül a Harry Potter világában játszódó alkotások között –, hogy csak az egyik legnépszerűbbet említsem, egy természetfeletti lény és egy ember kapcsolatának problémái, az, hogy vajon működőképes-e, és ha igen, milyen áldozatok árán egy halhatatlan és egy halandó szerelme. Ez a kérdésfelvetés végigkíséri irodalmunk történetét egészen a görög mitológiáktól kezdve Vörösmarty Mihály Csongor és Tündéjén át A gyűrűk uráig, csupán a feldolgozás és történetbe öntés, elmesélés módja változott az idők során.

Egy fanfictionmegírására, éppen úgy, mint bármely más irodalmi alkotás esetében, különböző elbeszélési módok állnak a szerzők rendelkezésére, a következő egységben ezeket szeretném bemutatni.

Különböző elbeszélési módok

Az említett lehetséges elbeszélési módok között természetesen megtaláljuk azt a két klasszikusnak is mondható választási lehetőséget, amely az első és a harmadik személyű narráció. Ezekben az esetekben történetünket vagy E/1. vagy E/3. számban és személyben fogalmazzuk meg. Mindkettőnek megvannak a maga előnyei és hátrányai.

A fanfictionök esetében azonban belép egy harmadik lehetőség is. Ez leginkább az angolban jelenik meg, magyar fanfictionírói környezetben nem jellemző ez a harmadik típusú elbeszélési mód, amely Reader Insert néven ismert az angol nyelven alkotó szerzők körében.

A Reader Insert, ahogyan neve is mutatja (magyarul jobb szó híján, direkt fordítással, olvasóbehelyettesítésnek vagy olvasóbehelyettesítőnek nevezhetjük), lényegében a történet olvasóját mint a fanfiction egyik szereplőjét, ezen belül is jellemző módon főhősét emeli be a szöveg világába. Ekkor mindent, ami a cselekmény során történik, az általánosságban „reader” („olvasó”) néven nevezett szereplő, vagyis „saját magunk” szemszögén keresztül láthatunk, olvashatunk. (A továbbiakban a félreértések elkerülése és a könnyebb érthetőség érdekében a „reader” megnevezést alkalmazom a történet szereplőjének, karakterének megnevezésére, „olvasó” kifejezéssel pedig a történet tényleges olvasójára fogok utalni.) Ezáltal mi magunk a másik két elbeszélési módhoz képest sokkal aktívabb szerepben válunk a sztori részeseivé, ami megkönnyíti azt, hogy olvasóként beleéljük magunkat a történetbe, elképzelhessük magunkat főszereplőként. Egyik hipotézisem szerint ez is az egyik varázsa, előnye ennek az elbeszélési módnak, ezért lehet olyan vonzó sok olvasó számára.

Reader Insert alkalmazása esetén, mivel gyakorlatilag mi magunk – az olvasó – vagyunk az aktív szereplők a fanfictionben, az írónak igen korlátozott lehetőségei vannak egyik legfontosabb szereplőjének bemutatására úgy külső, mint belső tulajdonságok, illetve személyes múlt, háttér tekintetében. Ezek írói oldalról esetlegesen negatívumként felmutatható tényezők lehetnek, a kutatásom során erre is rákérdeztem válaszadóimtól. Olvasói oldalról megközelítve viszont akár kifejezetten vonzó is lehet, hiszen így könnyebben képzelhetik el magukat aktív cselekvőként az adott fanfictionben.

Ennél az elbeszélési módnál a szereplőnek, vagyis „reader”-nek nincsen az író által adott neve. Erre a problémára úgy találtak megoldást a fanfictionírók, hogy a történet azon

részeibe, ahol megszólítás, vagy a szereplő megnevezése szükséges, a „Y/N” rövidítést illesztik. A „Y/N” a *your name* angol rövidítése, ezzel jelezve az olvasó számára, hogy ezekre a helyekre saját nevét kell behelyettesítenie. Annak érdekében, hogy ezt a folyamatot megkönnyítsék, létrehoztak egy olyan programot, amely elvégzi ezeket a behelyettesítéseket az olvasó számára. Ekkor a történet elején, jellemzően a cím, a jellemzők, a figyelmeztetések, a korhatárbesorolás és rövid leírás után (melyek mind leírásra kerülnek a fanfictionok nagy részében) egy olyan sávot találunk a képernyőn, ahová begépelhetjük a nevünket, majd a mellette található „Submit” ikonra kattintva a program automatikusan kicseréli a szövegben található összes Y/N rövidítést az általunk beírt névre. Ez természetesen csak akkor működik, ha a szöveg egészében, minden előforduláskor ugyanolyan módon jelöltük „reader” nevének helyét, hiszen a program nem képes minden előfordulás megtalálására, ha egyes helyeken a fent említett Y/N formával jelöltük, tehát végig nagybetűvel, más helyeken az egyik betűt kicsivel, a másikat naggyal írtuk (Y/n), egy harmadik helyen pedig például mindkettőt kisbetűvel szerepeltettük (y/n). Ez a program azonban csak egyetlen felületen működőképes, ez pedig a Tumblr.

Mikor „reader” néven kívül más olyan információra is szükségünk van, melyet íróként mi magunk nem találhatunk ki, ahogyan azt egy saját szereplővel megtehetnénk, mint például haj- vagy szemszín, a fenti rövidítés mintájára jelöljük az olvasó számára, hogy ide neki kell behelyettesíteni saját tulajdonságait. Például a hajszín beillesztésének szükségességét a Y/H/C (your hair colour), a szemszínét Y/E/C (your eye colour) rövidítésekkel jelezzük, és így tovább. Új rövidítések megalkotásának csak a képzelet szab határokat, ha azonban egy kevésbé ismert jelölést kívánunk bevezetni

olvasóink számára, azt szerzői megjegyzésben a történet elején fel kell oldanunk.

A Reader Insert elbeszélési módot másnéven második személyű narrációnak is hívják a közösségben, mivel a történet E/2. számban és személyben íródik. Ahogyan ezt egy általam követett blogger történetén láthatjuk, ilyenkor a szöveg a következőképpen néz ki:

„You dragged yourself back to the bedroom you shared with Dean, pulled your favorite fluffy blanket out of the drawer and laid down on the bed, curling into a ball, trying to find a position where you didn't feel like being repeatedly punched in the guts.” (Visszavánszorogtál a Deannel közös hálósobátokba, előhúztad a szekrényből kedvenc bolyhos takaródat, és összegömbölyödtél az ágyon, próbálva egy olyan testhelyzetet találni, ahol nem érzed úgy, mintha újra és újra hasba vágnának.)

A Reader Insert elbeszélési mód a nemzetközi fanfiction megosztó- és gyűjtőoldalak közül a Tumblr-ön a legnépszerűbb, amelynek nem kizárólagos funkciója ugyan a fanfictionök gyűjtése és megosztása, mégis nagy számmal találunk rajongók által vezetett blogokat. A Reader Insert megjelenik még egyéb fanfictionnel foglalkozó honlapokon is, mint például az archiveofourown.org (ao3), de kétségtelenül legnagyobb népszerűsége Tumblr-ön tett szert.

A kutatás ismertetése

A válaszadók

Kutatásom során öt bloggerrel készítettem interjút egy előre megfogalmazott kérdéssor alapján. A beszélgetés chaten zajlott, mely a Tumblr egy nemrégiben bevezetett funkciója, amelynek segítségével a bloggerek a Facebook chathez hasonlóan léphetnek kapcsolatba, és kommunikálhatnak egymással. A különböző beszélgetések során gyakran már olyantémákatis felvetettek kérdezetteim, amelyekre csak egy későbbi kérdés kapcsán terveztem kitérni, így elmondhatom, hogy bár az alapkérdéseim megegyeztek, mindegyik beszélgetés más és más irányban haladt.

Minden egyes válaszadóm angol nyelven alkotó blogger, azonban nem mindegyikük angol nyelvű környezetből származik, egyikük dán anyanyelvű, mivel azonban dán-angol tanárként elsősorban angol nyelven olvas, és a Tumblr rajongói közössége az angolt használja elsődleges nyelvként, ezért saját bevallása szerint a fanfictionírás könnyebben megy neki angolul, dánul nem is alkot ebben a műfajban.

Minden megkérdeztem a Supernatural/Odaát című tévésorozat világában alkot és olvas fanfictiont. Nem csak íróként, olvasóként is kíváncsi voltam, hogyan látják a Reader Insertöt mint elbeszélési módot, mi fogta meg őket benne, és egyáltalán mit gondolnak, mitől is jó egy jó Reader Insert, az érdekes cselekményen kívül.

A Reader Insert olvasói szemmel

Mikor arról kérdeztem őket, hogy mi fogta meg őket a Reader Insert típusú fanfictionökben, mi volt az, ami miatt megtetszett nekik mint olvasóknak ez az elbeszélési mód, mindannyian hasonló válaszokat adtak. Lényegében arról számoltak be, mennyire izgalmas és vonzó volt számukra az az elképzelés, hogy így ők is a történet részesei, aktív cselekvők voltak a cselekményben. Úgy érezték, sokkal könnyebb a főszereplő helyébe képzelniük magukat, ha *valóban* ők a főszereplők. Egyikük külön kiemelte, hogy mivel olyan egyedi neve van, amelyet a szerzők nem valószínű, hogy főszereplőjük nevének választanának egy klasszikus elbeszélési módú történetben, számára különösen megnyerő az, hogy a Reader Insert olvasása közben megtapasztalhatja azt az érzést, milyen is volna, ha kedvenc szereplője hozzá beszélne, vele kerülne interakcióba. Még az általam korábban már említett programról is beszélt: „Nagyon egyedi nevem van és bármennyire nagyszerű is azt olvasni, ahogy Dean egy sokkal gyakoribb nevű szereplővel beszél, mint például a Susan, nagyon jó érzés volt, hogy betehetem a sajátom. Pár ember használ egy bizonyos kódot, amely ténylegesen beteszi a nevedet a ficbe. Ezt szeretem. Senki nem fogja a főhősnőjét Sundae-nak nevezni, de a Reader Insert írói megengedik, hogy ezt megtehessem én magam.”^[1]

Az előfeltevéseimnek megfelelően tehát mindannyian azt emelték ki a Reader Insert előnyeként olvasói szempontból, hogy mennyivel átélhetőbbé teszi a történetet.

Arra nézve, hogy ténylegesen előnyben részesítik-e az olyan fanfictionöket, amelyek Reader Insertként íródnak az E/1.-ben vagy E/3.-ban megfogalmazottakhoz képest, vegyes válaszok születtek. Voltak, akiknek ez egyfajta „pluszpont”, voltak, akik nem érzik, hogy előnyben részesítenék a Reader Insertöt, a dán anyanyelvű válaszadóm pedig kiemelte, hogy neki a kezdetekben kifejezetten furcsa volt a Reader Insert elképzelés, mivel egész eddigi életében, ahogyan ő fogalmazott, „hagyományos történetek szereplőiként képzeltem el magam olvasás közben, és nagyon furcsa volt, hogy nem kell másnak tettetnem magam a sztoriban”[2]. Ő arról számolt be, hogy korábban, mielőtt a Tumblr-t felfedezte volna, elsősorban a már említett ao3 fanfiction oldalon olvasott történeteket, azok közül is olyanokat, melyek saját karaktert álmodnak a sorozat világába. Magával a Reader Insert jelenséggel akkor találkozott először, amikor elkezdte használni a Tumblr-t. Mivel pedig minden, amit itt olvasott, Reader Insert volt, ezért mikor ő is írni kezdett, úgy érezte, neki is ezt a ki nem mondott elvárást kell követnie. Írás közben is furcsán érezte magát eleinte, leginkább azért, mert előtte csak saját karakterekkel dolgozott, és egyszerűbbnek találta a velük való bánásmódot, mivel saját szereplőivel megtehetette azt, amit a „reader” karakterével nem lehet: részletes leírást adhat róluk, és egész életüket eltervezheti a fejében. Ennek ellenére leküzdve a kezdeti furcsa, idegen érzést, újra és újra ír történeteket második személyű elbeszéléssel, mert ahogyan írta, szeretne új dolgokat kipróbálni és ezáltal folyamatosan fejlődni.

A karakterleírás problematikájának említésével pedig el is értünk következő kérdéskörömhöz, melyben írói véleményükről faggattam őket.

A Reader Insert nehézségei és előnyei írói szemszögből

A részletes karakterleírás lehetetlenségéről korábban már írtam. Hipotéziseim egyike az volt, hogy ez problémát jelenthet az írás folyamán, hiszen a külső leírásokon kívül az író kidolgozott személyiséget, háttérrel sem tud adni a történet egyik legfontosabb szereplőjének, így erre külön kérdésben rákérdeztem. Várakozásommal ellentétben azonban ez nem mindenkinek okozott gondot. Volt olyan blogger, aki kifejezetten jó dolognak vélte, hogy nem kell a karakterleírás tökéletessége miatt aggódnia, helyette koncentrálna a történet más elemeire, például a cselekménybonyolításra. Egyikük válasza különösen izgalmas volt számomra, mert ő annak ellenére nevezte a fent leírt jellemzőt a Reader Insert előnyének, hogy egy korábbi kérdésemnél az elbeszélési mód legnehezebb részének tartotta.

Arról is kérdeztem őket, hogy mi a Reader Insert írásának legnehezebb része. Az előbb említett válaszadón kívül többen is ugyanazt vagy hasonló válaszokat adtak, illetve egyikük beszélt arról, hogy mivel az írás során már ő maga is a „reader” helyébe helyezi magát, gyakran veszi észre, hogy automatikusan a saját nevét írta a történetbe az Y/N rövidítés helyett.

Kérdeztem őket a Reader Insert előnyeiről is, és mindannyian azt válaszolták, a legnagyobb előny az, hogy sokkal jobban be tudják vonni az olvasóikat a történetbe, mint a másik két elbeszélési mód esetén, ennek okaként pedig a korábban már megfogalmazott könnyebb átélhetőséget említették.

Ezután arra voltam kíváncsi, mit tartanak a legnagyobb különbségnek a Reader Insertben a két klasszikus elbeszélési módhoz képest. Egyik válaszadóm azt mondta, nem tudna olyat mondani, ami a „legnagyobb különbség” lenne, mivel számára a Reader Insert csupán egy nézőpont választási lehetőség a maga előnyeivel és hátrányaival, éppen úgy, mint

a másik kettő, míg mások ezt gyakran egy önálló stílusként, műfajként kezelik: „Azt mondanám, megvannak a maga előnyei és hátrányai, mint bármelyik másik nézőpontnak. Másokkal ellentétben, akiknek ez önmagában is egy műfaj, én egyszerűen nézőpont választási lehetőségként kezelem. Ez nem mondható el sem az E/1-ről, sem az E/3-ról.”[3]

Egy másik válaszadóm, aki elsősorban első vagy második személyű elbeszélési módot alkalmaz az írásaiban, számomra igen érdekes oldalról közelítette meg a kérdést és arról beszélt, hogy első szám első személyű narráció esetén ő, mint az olvasó már tudja magát a történetet, a cselekményt, és ő maga az a személy, aki ezt elmondja. Ezzel szemben a Reader Insert olvasásakor neki mondják el a történetet: „A legnagyobb különbség az első személyű [narrációhoz] képest, hogy E/1. esetén én, az olvasó, már tudom, hogy mi fog történni és én mesélem el a sztorit. Második személlyel nekem mondják el a történetet. Mindkettővel a történet részese vagy, csak más oldalról.”[4]

Utolsó kérdéseim egyikében arra voltam kíváncsi, az ő véleményük szerint mi tesz egy jó Reader Insertöt igazán jóvá. Egyikük ismét hangsúlyozta a Reader Insert már említett előnyét, mely végső soron az átélhetőségről szól és arról, hogy mennyivel személyesebbnek érzik így a történetet: „Az ember tényleg behelyezheti magát a sztoriba. A kedvenc szereplőjük hozzájuk beszél, a nevükön szólítja őket, ők azok, akikbe beleszeret vagy bármi is legyen a cselekmény. Szerintem ez nagy dolog és igazán élvezetessé teszi az olvasásukat.”[5]

Másikuk számára akkor jó egy Reader Insert, hogyha a „reader” nem fordul át Mary Sue-ba, amely azon saját karakterek megnevezése, akik mindenben tökéletesek, mindenki szereti őket és általában véve „túl szépek és jók, hogy igazak legyenek”. Emellett hangsúlyozta, mennyire

fontos számára, hogy a sorozatból kölcsönvett karakterek hűek maradjanak magukhoz és ne viselkedjenek karakteridegen módon: „Számomra egy jó Reader Insertben a reader sikeres, erős és független anélkül, hogy „túl jó legyen hogy igaz legyen”. Olyan, amelynek a megfogalmazása magával ragad és a cselekmény karakterfejlődéssel párosul. [...] Szintén fontos, hogy a kölcsönvett karakterek hűek legyenek önmagukhoz.[6]

Legutolsó kérdésem pedig az volt, vajon alkalmazhatónak vélik-e a Reader Insert elbeszélési módot fanfictionökön kívül original történeteknél is, vagy kizárólag fanfictionre jellemző jelenségnek tartják. Erre a kérdésre is eltérő válaszokat adtak. Voltak, akik egyáltalán nem tartották elképzelhetőnek, voltak, akik bizonyos műfajokban és bizonyos témákról szóló könyvek esetén megfontolandónak gondolják. Ilyennek tartotta egyikük a romantikus, másikuk pedig a Choose Your Own Adventure típusú történeteket. Volt olyan blogger, aki már találkozott a második személyű elbeszéléssel a fanfictionök világán kívül. Ezek rövid történetek voltak és nem túl gyakoriak, első élményét velük kapcsolatban egy egyetemi irodalomórán szerezte.

Összegzés

Szinte minden kérdésemre eltérő válaszok érkeztek. Arról, hogy a karakterleírás lehetőségének hiánya problémát jelentene nekik, várakozásaimmal ellentétben eltérő vélemények születtek. Abban viszont mind egyetérteni látszottak, hogy a Reader Insert egyik legnagyobb előnye, hogy könnyebben átélhetővé válik általa a történet.

Zárásként a számomra egyik legkedvesebb választ idézem, amely kitűnően megfogalmazta a Reader Insert és általában a fanfiction célját: „Felfüggeszteni az olvasó hitetlenkedését annyira, hogy valóban a történet részesének érezze magát,

hogyan elhiggye, hogy valóban ő az a bizonyos »you« a sztoriban. Ha megfelelőképpen bevonjuk őket a történetbe, elérjük, hogy érzelmileg kötődjenek hozzá, ezektől lesz egy történet jó.” [7]

Megjegyzés: Az ELTE BTK Netnyelvészeti szakszemináriumán készült esszé javított, továbbfejlesztett változata. Kurzusvezető: Veszelszki Ágnes.

[1] „I have a really unique name and as great as it is to read Dean saying a more common name like Susan for example, it was nice to be able to put in mine. There is a code that some people use that actually put your name into the fic. I like that. No one is going to name their female lead Sundae but reader insert writers lets me do that myself.”

[2] „I’ve been imagining myself as characters in traditional stories my whole life, and the idea that I don’t have to pretend to be someone else to be in the story is very strange to me.”

[3] „I’ll say that it has its flaws and merits just like the other POV’s. I use it as simply a point of view choice, while for others it is a genre in and of itself. You can’t say that about neither 1. person or 3rd person POV.”

[4] „The biggest difference is with 1st person it seems like me as a reader already know what’s going to happen and I am telling the story. With 2nd person I get to be told the story. Both let you experience being in the story, it’s just a matter of which side it comes from.”

[5] „It lets people really put themselves in the story. Their favorite character talks to them, says their name, falls in love

with them or whatever the situation is. I think that's a huge thing that makes it so good to read."

[6] „A good reader insert for me, is one where the reader is accomplished, kickass and independent without being 'too good to be true'. One where the language flows and there's a real plot to discover alongside character development. [...] I also need the borrowed characters to stay in character."

[7] „Suspending the reader's disbelief enough that they feel like they are a part of the story, that they really are the „you” in the story. If you involve them enough in the story, get them feeling emotional about it, enough that they feel a connection, that's what makes a story good."

Nincs hozzászólás!

Your Email address will not be published.

Save my name, email, and website in this browser for the next time I comment.

This site uses Akismet to reduce spam. [Learn how your comment data is processed.](#)

© 2025 e-nyelvmagazin.hu. All rights reserved.